

[Rasmus Rasmussen.]

er noget, som i mine Øjne har stor Betydning og er en yderligere Grund til, at jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de to ærede Ordførere, som har anbefalet Lovforslaget, for den Tilslutning, de har givet det. Den Stilling, det konservative Folkeparti indtager, er jo den, at man afviser Forslaget som saadant og mener, at Spørgsmaalet skal behandles under de almindelige Kriseforhandlinger, som for Tiden føres i Rigsdagen. Det er jo muligt, at dette Ønske fra konservativ Side er en Vej til at undgaa at tage Stilling til Forslaget, som det her foreligger, og i saa Henseende kan den udkastede Tanke maaske gøre sin Nytte. Men jeg begriber ikke reelt, hvorledes det skulde foregaa, hvis dette Forslag ogsaa skulde behandles i Kriseudvalget. For det første har det ingen som helst direkte Forbindelse med de Spørgsmaal, som behandles dér, og for det andet er der allerede dynget saa mange Spørgsmaal sammen i Kriseudvalget, at jeg føler mig ganske overbevist om, at i alt Fald de, der ønsker at faa noget ud af Kriseforhandlingerne, meget vil bede sig fritaget for pludselig at faa væltet nye Spørgsmaal ind. Men hvis dér findes Medlemmer af Kriseudvalget, som ønsker, at man ikke skal faa noget ud af Forhandlingerne, men blot blive ved at have en uklar Situation, kunde det naturligvis være meget behageligt at faa nye Spørgsmaal kastet ind. Derfor kan jeg paa ingen Maade anerkende det som fornuftigt og klogt at henskyde dette Spørgsmaal til Kriseforhandlingerne. Det vilde ikke faa nogen praktisk Betydning, for det ligger langt udenfor det, som foreligger dér, og vilde kunne bidrage til at gøre Arbejdet endnu mere vanskeligt, end det er i Forvejen, og maaske hindre, at der kom noget Resultat ud af det.

Venstres Standpunkt var jo en Afvisning af Lovforslaget. Den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) holdt en længere Tale, væsentligt om et andet Lovforslag, som en Gang har foreligget her i Tinget. Jeg kan maaske gaa ud fra, at det ærede Medlem i sin Tid har været virksom ved hint Lovforslags Udarbejdelse, og derfor kan jeg godt forstaa, at han ynder at beskæftige

sig med det, selv efter at Lovforslaget er kommet bort fra dette Ting. Men jeg har vist Lov til at drage den korte Mening ud af den lange Udredning, at Venstres Standpunkt er en Afvisning af det foreliggende Lovforslag. Det beklager jeg, og jeg synes, at Motiveringen var overordentlig svag. Motiveringen var den, at der var forelagt et andet Lovforslag, hvis Gennemførelse man mente vilde gøre Gavn. Om dette Lovforslag skal jeg sige, at det var i sin Opbygning praktisk talt umuligt, medmindre Staten vilde skaffe en hel Masse Penge. Det var den eneste Mulighed, der fandtes for, at dets Gennemførelse kunde faa virkelig Betydning. At man har nogle Penge til Vejarbejder eet Sted og overfører dem til Vejarbejder et andet Sted, giver ikke forøget Arbejde, og det vilde blive Stillingen, hvis ikke Staten kunde skaffe de fornødne Midler til at dække det, som blev taget eet Sted og overført til et andet. Det lader sig ikke gøre. Staten kan ikke skaffe disse Penge for Tiden. Jeg vilde heller ikke finde det rimeligt, at Staten optog store Laan dertil. Den Maade, der her foreslaas, hvor det organiseres gennem Hypotekbanken, og hvor Pengemidlerne fremskaffes paa naturlig og sædvanlig Maade ved, at Staten indskyder en Grundfond, staar for mig som en betydelig bedre Metode. Jeg tror ogsaa, at enhver, der vil se paa Lovforslaget ud fra praktiske økonomiske Synspunkter, vil give mig Ret i, at det er en langt bedre Maade at skaffe Penge paa end den blot at sige: Staten maa skaffe Penge.

Det ærede Medlem mente, at det Lovforslag, som han omtalte, var blevet mere værdifuldt, formentlig ved, at Sogneraadsforeningerne havde vedtaget en Resolution derom. Jeg tvivler ikke om, at det er forholdsvis let for Venstre at faa Sogneraadsforeningernes Flertal til at vedtage en politisk Resolution. Men jeg kan ikke se, hvad det har at gøre med Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Midler fra Staten til yderligere Arbejder. For øvrigt er der jo adskillige Medlemmer af Sogneraadsforeningerne, som har stemt imod Resolutionen. Det tyder netop paa, at det har været en politisk Resolution. At Venstre har Flertal i Sogneraadsforeningerne, er ikke ukendt. At der saa kan vedtages en Resolution,